

Sant Pere de l'Erm

Sant Martí de Tous

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Bosc i vinya de Sant Pere de l'Erm. A l'oest del nucli urbà.
Emplaçament
Alçada: A l'esquerra de la ctra. C-241, a l'alçada del km 8,6
574

Coordenades:

Latitud: 41.56302
Longitud: 1.49759
UTM Est (X): 374725
UTM Nord (Y): 4602351

Classificació

Número de fitxa 08226 - 149
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls Medieval
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: AIA. Catàleg bens a protegir POUM 2012
Número inventari IPAC 7696
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08226A004000850000AA
Autoria de la fitxa Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa: dl., 16/01/2017 - 01:00

Descripció

Jaciment descobert per membres de la Secció d'Arqueologia del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada l'any 1976. L' àrea de dispersió ocupa una superfície aproximada d'uns 500 m2 a la part plana, sense comptar amb el pendent. Els materials aparegueren escampats en un replà a recer dels vents de l'oest i del nord-oest i al vessant d'un pendent, sense un ordre especial a causa de la forta erosió de les margues i argiles oligocèniques, a la pluja i a les feines agrícoles posteriors. Tampoc es pogué apreciar cap mena de construcció, però, tant pels materials com per altres elements se suposa que devia haver-hi alguna cabana construïda amb matèries molt fràgils. L'aigua hi és a prop. Superficialment, aparegué abundant indústria lítica i una certa quantitat de fragments de ceràmica a mà, a més d'altres materials. Domina una indústria a base de sílex, però amb algun element de granit, algun esclat calcari, uns trossos de destal de basalt i quars impur. El sílex, com a primera matèria, abunda a la zona, per bé que no existís en el mateix lloc del jaciment. Cal destacar l'abundància de nòduls, nuclis, percutors, rebuig de talla, esquerdills, ascles, junt amb uns pocs instruments acabats i usats, clar indicatiu d'haver-se tallat sílex en aquest indret. D'un total de 360 peces de sílex, 40 són ascles aprimades i allargades i 320 són ascles gruixudes i curtes. Algunes peces presenten concrecions calcàries i la patina es pot apreciar en llur majoria, així com també algunes restes de còrtex. El retoc de les vores és, en general, unifacial i la seva incidència respecte al pla horitzontal de la peça és oblic. És, principalment, discontinu i de tamany petit, a l'anvers, i en algun cas excepcional apareix la combinació d'anvers i revers. Es pot apreciar l'osca isolada en alguns rascadors. Es tracta d'una indústria lítica molt poc típica, amb tècnica mixta d'ascles i fulles. Sembla que hi hagi instruments de diferents moments culturals. Són varis els nòduls, nuclis i percutors recollits. Nuclis alguns d'ells ja exhaurits, de formes tabular i polièdrica; els percutors, en general, són esfèrics i també en forma de disc. Pel seu estudi es divideixen en fulles, puntes, rascadors i burins. Fulles, algunes de les quals són veritables ganivets de secció trapezoïdal. Puntes, de base còncava, de llengüeta còncava i també amb peduncles. Els rascadors, es presenten a l'extrem de fulla o sobre ascla i posen ésser distolaterals, unilaterals, bilaterals i ovalats. Burins, tots sobre ascla. La ceràmica presenta, com a característica general, el fet d'ésser força rodada, tota ella fabricada a mà, i per la seva tipologia correspon a un Bronze Mig i, especialment, a un Bronze Final. També es van recollir fragments de ceràmica gris de tipus medieval. Les tècniques decoratives són: incisa, impresa, aplicada i acanalada. Les vores presenten una certa varietat: llavi arrodonit, llavi aplanat a l'exterior, llavi aplanat horitzontal i llavi aprimat. També llavis bisellats i vores exvasades. Fons plans, nanses de premsió en forma de mugrons cònics o llengüetes horitzontals. També es trobà un fragment de vas carenat. Finalment, entre el material recollit, destaca un penjoll de pecten amb perforació circular i també un disc de terra cuita amb una cupuleta central en ambdues cares, sense arribar a travessar. La ceràmica es pot emmarcar cronològicament i cultural en un Bronze Mig i, especialment, en un Bronze Final-Ferro, amb restes àdhuc d'ocupació medieval, tot i que es detecta algun element que podria ésser més antic. Sembla que el jaciment fou emprat com a lloc d'habitació i com a taller de sílex.

Observacions:

El material es troba dipositat al Museu Comarcal de l'Anoia / Núms. de referència: P-36, M-392 i M-499.

Foto: Angels Pujol SPAL (2016: pag.130-131) i IPAC

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arqueològic i paleontològic del terme municipal de Sant Martí de Tous. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

PUJOL, A. (2016). Sant Martí de Tous. Revisió de l'inventari arqueològic i estudi del poblament des de la Prehistòria fins a l'Edat Mitjana. Diputació de Barcelona.

